

॥ ३३ ॥ पार्षतं शिखंडिनं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ इ० क० नै० भा० षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ अ॥ श्वेतेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
 अन्योन्यशृंगाभिहतौरेजतुर्दशभाविव ॥ अन्योन्यस्यवधेयत्नकुर्वाणौतौमहारथौ ॥ ३३ ॥ रथाभ्यांचेरतुस्तत्रमंडलानिसहस्रशः ॥ रुतवर्मा महाराजपार्षतं नि
 शितैः शरैः ॥ ३४ ॥ रणे विव्याध सप्तत्यास्वर्णपुंखैः शिलाशितैः ॥ ततोस्य समरे बाणं भोजः प्रहरतां वरः ॥ ३५ ॥ जीवितांतकरं घोरं व्यसृजत्त्वरयान्वितः ॥ सते
 नाभिहतो राजन्मूर्छां माशु समाविशत् ॥ ३६ ॥ ध्वजयष्टिचसहसा शिश्रियेकश्मलावृतः ॥ अपोवाहरणात्तूर्णसारथीरथिनां वरं ॥ ३७ ॥ हार्दिक्यशरसंतपनिः
 श्वसंतं पुनः पुनः ॥ पराजिते ततः शूरेद्रुपदस्यात्मजे प्रभो ॥ व्यद्रवत्पांडवी सेनाव्यधमाना समंततः ॥ ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे षड्विं
 शोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ अ॥ संजय उवाच ॥ श्वेताश्वोथ महाराज व्यध मत्तावकं बलं ॥ यथा वायुः समासाद्य तूलराशिं समंततः ॥ १ ॥ प्रत्युद्युस्त्रिगर्त्तास्तं
 शिवयः कौरवैः सह ॥ शाल्वाः संशप्तकाश्चैव नारायणबलंचतत् ॥ २ ॥ सत्यसेनश्चंद्रदेवो मित्रदेवः सुतं जयः ॥ सौश्रुतिश्चित्रसेनश्च मित्रवर्मा च भारत ॥ ३ ॥
 त्रिगर्त्तराजः समरे भ्रातृभिः परिवारितः ॥ पुत्रैश्चैव महेष्वसैनानां शस्त्रविशारदैः ॥ ४ ॥ व्यसृजंत शरव्रातान्किरंतोर्जुनमाहवे ॥ अभ्यवर्त्तत सहसा वार्यो घाट
 वसागरं ॥ ५ ॥ ते त्वर्जुनं समासाद्य योधाः शतसहस्रशः ॥ अगच्छन् विलयं सर्वं ताक्ष्यं दृष्ट्वेव पन्नगाः ॥ ६ ॥ तेहन्यमानाः समरे नाजहुः पांडुवरणे ॥ हन्यमाना महा
 राजशलभा इव पावकं ॥ ७ ॥ सत्यसेनस्त्रिभिर्बाणैर्विव्याध युधिपांडवं ॥ मित्रदेवस्त्रिषष्ट्या तु चंद्रसेनस्तु सप्तभिः ॥ ८ ॥ मित्रवर्मा त्रिसप्तत्या सौश्रुतिश्चापिसप्त
 भिः ॥ शत्रुं जयस्तु विंशत्या सुशर्मानवभिः शरैः ॥ ९ ॥ सविद्धो बहुभिः संख्ये प्रतिविव्याध तान्नृपान् ॥ सौश्रुतिं सप्तभिर्विध्वासत्यसेनं त्रिभिः शरैः ॥ १० ॥ शत्रुं
 जयंच विंशत्या चंद्रदेवं तथा षष्टिभिः ॥ मित्रदेवं शतेनैव श्रुतसेनं त्रिभिः शरैः ॥ ११ ॥ नवभिर्मित्रवर्माणं सुशर्माणं तथा षष्टिभिः ॥ शत्रुं जयंच राजानं हत्वा तत्र शिला
 शितैः ॥ १२ ॥ सौश्रुतेः सशिरस्त्राणं शिरः कायादपाहरत् ॥ त्वरितश्चंद्रदेवं च शरैर्नित्येयमक्षयं ॥ १३ ॥ तथेतरान्महाराजयतमानान्महारथान् ॥ पंचभिः पंचभिर्बा
 णैरेकैकं प्रत्यवारयत् ॥ १४ ॥ सत्यसेनस्तु संक्रुद्धस्तोमरं व्यसृजन्महतम् ॥ समुद्दिश्य रणे कृष्णं सिंहनादं ननाद च ॥ १५ ॥ सनिर्भिद्य भुजं सव्यं माधवस्य महात्मनः ॥
 अयस्मयो हेमदंडो जगाम धरणीं तदा ॥ १६ ॥ माधवस्य तु विद्धस्य तोमरेण महारणे ॥ प्रतोदः प्राप तद्धस्ताद्रश्मयश्च विशांपते ॥ १७ ॥ वासुदेवं विभिन्नांगं दृ
 ष्वापार्थो धनं जयः ॥ क्रोधमाहारयत्तीव्रं कृष्णं चेदमुवाच ह ॥ १८ ॥ प्रापयाश्चान्महाबाहो सत्यसेनं प्रति प्रभो ॥ यावदेनं शरैस्तीक्ष्णैर्नयामि यमसादनं ॥ १९ ॥